

[Jørgen Junior.]

cist. Lad ikke det med de dårlige finanslovs-ændringsforslag, de dårlige beslutningsforslag og den dårlige styring fra socialdemokratiet smitte af på alle mulige andre partier. Det er sørgeligt, hvis der bliver dårlighed over hele linjen, og det kan man få indtryk af at der er tilbøjelighed til, hvis man har siddet her i salen i flere timer og hørt på.

Henrik Toft (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Holm, er forhindret i at være til stede, skal jeg på venstres vegne gøre følgende få bemærkninger til dette beslutningsforslag.

Det er principielt utilfredsstillende, at den ene part i en arbejdskonflikt kan opnå økonomisk støtte fra offentlige kasser, som det er muligt efter bistandslovens § 37. Venstre deltager derfor gerne om muligt i et arbejde med at skabe en mere præcis formulering af retsgrundlaget, uden at dette, som også forslagsstillerne understreger, skal føre til, at man ikke kan hjælpe enhver nødstedt familie. Jeg skal specielt pege på, at reglen i tilfælde af bistand altid må være, at pengene tilbagebetales, sådan som det også blev fremhævet af socialministeren.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på SFs vegne sige, at vi naturligvis ikke kan stemme for dette forslag. Jeg synes, at forslaget strider mod de intentioner, der er lagt til grund for bistandsloven, hvor det er behovet, der hovedsagelig ses på, og ikke grunden til behovet.

Lad mig tilføje, at dette forslag rammer en helt bestemt gruppe mennesker i vort samfund, som der er grebet ret så meget ind over for i de senere år, så de reelt ikke har haft nogen indflydelse på egne løn- og arbejdsvilkår. Denne gruppe skal nu også finde sig i, at der herindefra stilles forslag om lovgivning, der medfører, at de, såfremt de ikke vil arbejde under givne urimelige forhold, også skal nægtes hjælp til at leve for. Det synes jeg nok er urimeligt. Vi ved jo alle, at der faktisk allerede er sket stramninger i cirkulæret vedrørende hjælp i konfliktsituationer, og senest har vi kunnet læse i avisen, hvorledes Hvidovre kommune via tolkning af ord i en skrivelse fra en virksomhed til dens ansatte forsøger at forhindre en udbetaling af hjælp. Mon ikke disse

ting burde få forslagsstillerne til at indse, at det ikke er nye forslag i denne retning, vi har brug for.

Melchior (CD):

Hr. Albertsen brugte minsandten ordet diletantisk tre gange. Vi har jo en synonymordbog derhenne i sidegangen til variation, men jeg har nu taget Nudansk ordbog med herop for at konstatere, at en diletant er en person, som dyrker en kunst eller et fag som hobby eller amatør og gør det i glæde. Jeg synes, at hr. Albertsen overdrev glæden lidt ved at rakke så gevaldigt ned. I det hele taget er sprogbrugen blevet ikke så lidt polariseret, og hvis det virkelig refereres, som det siges her, virker det nok mere bombastisk, end det egentlig er ment.

Man må lige huske på – og det være også sagt til fremskridtspartiets ordfører – at der må være en anden form for behandling af forslag til folketingsbeslutning end af udarbejdede lovforslag. O.k., der er grænser for, hvor let man skal komme til at kradsne noget ned med venstre hånd, men hensigten med at fremsætte forslag til folketingsbeslutning er jo i og for sig en indrømmelse af, at der her er et større stof, end man selv kan overskue, og at man på grundlag af nogle intentioner derfor opfordrer regeringen til seriøst at overveje, om der her er noget, der kan belyses på en ny måde.

Det, dette forslag bl. a. opfordrer til at belyse, er hele strejkevåbenets situation. Jeg mener, at strejkevåbenets betimelighed originalt må have haft to forudsætninger, nemlig dels at der ydes et virkeligt offer fra de strejkende, det er jo et kampvåben, og dér, hvor der føres en kamp, må de kæmpende gøre en indsats, ellers er der ikke tale om kamp. Den anden forudsætning for en strejkes rimelighed må være, at dens virkninger ud over dem, der strejker, rammer disses modpart og ikke en hel masse andre mennesker eller grupper af mere eller mindre tilfældig art. For den sidste af de to forudsætninger, jeg her har nævnt, må det gælde, at den moderne teknologi har ændret strejkevåbenets virkninger i så betydelig grad, at der vel nok en dag er grund til i en afslappet og god stund at tage det hele op til overvejelse, uden at man bliver mistænkt for at ville afskaffe strejkeretten. Det er der slet ikke tale om. Men man har lov til at spørge: hvilke følgevirkninger får det ændrede sam-